

Nr 418

Av herr Larsson i Luttra m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till studiebidrag och stipendier åt lärjungar vid allmänna läroverk m. fl. läroanstalter.

Enligt kungl. kungörelse 530/1953 angående statlig studiehjälp åt elever vid vissa läroanstalter utgår dels behovsprövade stipendier, dels utan behovsprövning s. k. studiebidrag, vilka avser att utjämna skillnaden i utbildningskostnader mellan de elever som är bosatta på skolorten och de som icke bor där. Stipendierna utgår med högst 75 kronor per månad. Studiebidrag lämnas dels för inackordering med högst 60 kronor per månad, dels för dagliga resor, om kostnaderna uppgår till minst 9 kronor per månad, med det belopp, varmed kostnaderna överstiger 7 kronor per månad, dock med högst 25 kronor per månad, dels också för frukostmål med 12 kronor per månad och i vissa fall för ytterligare ett mål med 6 kronor per månad.

I årets statsverksproposition VIII huvudtiteln under avd. H 28 har departementschefen föreslagit en förändring av normerna för studiebidrag dels till resor och dels till frukostmål. För bidrag till resor har den undre gränsen höjts från 7 kronor till 10 kronor. Bidrag må utgå, när resekostnaderna uppgår till 12 kronor. Samtidigt har emellertid maximigränsen höjts till 40 kronor per månad. Frukostbidragen föreslås höjda från 12 till 14 kronor per månad.

Höjningen av maximigränsen för resebidragen utgör en viktig anpassning av dessa bidrag till de verkliga resekostnaderna för eleverna. Undersökningar har givit vid handen, att en stor del av eleverna med sådana bidrag haft betydligt högre kostnader än 32 kronor per månad och sålunda fått bidraga med betydligt mera än med de 7 kronor, som hittills varit de flesta elevers egna resekostnader. Detta har givetvis främst drabbat de elever, som haft längsta och besvärligaste resvägen, och i första hand elever bosatta i Norrland. Det nya förslaget har förbättrat dessa elevers situation, men vi vill dock förmäna att maximigränsen borde höjas till 50 kronor. Någon större belastning för statsverket skulle denna ökning troligen icke innebära, enär antalet elever med högre resekostnader än 40 kronor torde vara tämligen litet, men för de elever, som erhåller dessa bidrag, har ökningen stor betydelse.

Vi anser emellertid även att det är nödvändigt att i övrigt anpassa både stipendier och studiebidrag till det aktuella kostnadsläget. De nuvarande maximigränserna både för inackorderingsbidrag och stipendier bestämdes

av 1952 års riksdag. Sedan dess har inträffat förskjutningar uppåt av prisnivån, vilket gör att maximisummorna under nuvarande förhållanden måste betraktas som alltför låga, om studiehjälpen skall få från början åsyftad verkan, varför en höjning både av stipendier och studiebidrag är befogad.

På grund av vad sålunda anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att höja maximigränsen för resebidragen till femtio kronor; samt att i skrivelse till Kungl. Maj:t begära, att Kungl. Maj:t ville låta utreda frågan om vilken förändring av stipendier och studiebidrag, som bör vidtagas för att bringa dessas värde i bättre överensstämmelse med det aktuella kostnadsläget samt att Kungl. Maj:t ville förelägga 1957 års riksdag förslag i frågan.

Stockholm den 26 januari 1956

Gunnar Larsson

i Luttra

Harald Larsson

i Hedenäset

F. Norén

i Mullsjö

Fridolf Jansson

i Benestad